

hed, skulle være uden den Hjælp, som Staten yder andre Mennesker ved Ulykkestilfælde, som have de samme Følger for dem. Jeg gør opmærksom paa en lille Opfindelse, som er gjort i den senere Tid, en ganske lille simpel Ting, som vistnok vil være i Stand til med faa Midlers Anvendelse at forebygge Ulykkestilfælde i Fremtiden ved Tærskemaskiner med Hestegang osv. Der er en Maskinmand i København, der har opfundet en lille Ting, der er saa viselig indrettet, at Maskinen ikke kan gaa, medmindre Dækslet er paa. Naar Dækslet er paa, kunne de, som passe Hestene, jo ikke faa deres Lemmer ned i Aksen, og der er det jo, der sker saa mange Ulykkestilfælde. Hvis vi derfor kunne faa vedtaget en Lov i den foreslaaede Retning og deri kunne faa paa-budt, at der skal være en saadan Sikkerhedsforanstaltning eller lignende, som er i Stand til at forebygge de mange Ulykkestilfælde, som ske ved Hestegange paa Landet, vil der være vundet meget, ikke alene for de Menneskers Vedkommende, som ogsaa i Fremtiden staa i Fare herved, men ogsaa med Hensyn til de Udgifter, som herved ville medføres. Angaaende Principperne i Forslaget her ere Forslagsstillerne som sædvanlig beredte til at forhandle. Vi have kun ment at maatte følge det, som er nødvendigt deri, men hvis man indenfor Udvalget, som Sagen sandsynligvis bliver henvist til, eller indenfor Tingets Flertal her skulde være tilbøjelig til at gaa til et andet Princip, hvorved Staten maaske yder mere, end der her er foreslaaet, ville Socialdemokraterne i hvert Fald for deres Vedkommende ikke have noget derimod. Hermed skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg maa oprigtig tilstaa, at det var med nogen Forbavelse, jeg saa, at dette Forslag atter i Aar er blevet forelagt paa Tingets Bord. Jeg kan nemlig ikke betragte Forslaget som andet end en Ønskeseddel om at se Ulykkesforsikringen udvidet til at omfatte et betydelig større Antal Arbejdere, end Tilfældet nu er; men de ærede Medlemmer, der have forelagt dette Lovforslag, ville jo vide, baade at det Arbejde, som Rigsdagen beskæftigede sig med i Fjor, og som satte Frugt i Ulykkesforsikringsloven om Søfolk, og af de Udtalelser, som fremkom i sidste Samling, at det var Regeringens Hensigt Tid efter anden at fremsætte Lovforslag, der sigtede til at udvide den bestaaende Ulyk-

kesforsikring. De vidste altsaa ogsaa, da de kom med dette Forslag i Aar, at det Arbejde, de ønskede skulde ske, var i god Gang, netop paa den Maade, som man fra vistnok alle, men i alt Fald fra de allerfleste Partier her inde paa Rigsdagen, har ønsket, at det skulde være i Gang. Jeg kan derfor ikke erkende, at der er opnaaet noget som helst til Fremme for dette Lovarbejde ved det Forslag, der her er forelagt.

Jeg mener naturligvis, at man ikke kan forlange af private Forslagsstillere, at de skulle forelægge Lovforslag, der ere saa vel underbyggede, som man kan forlange det af en Regering. Der kan ogsaa meget vel være Tider, hvor det kan være tilstrækkeligt, at de forme deres Lovforslag som en Ønskeseddel om at faa begyndt paa et Lovgivningsarbejde i en bestemt Retning. I saa Henseende skulde jeg altsaa heller ikke gaa synderligt i Rette med de ærede Forslagsstillere, fordi deres Lovforslag har en saadan Form, som det unægtelig har; men jeg mener, at naar et Lovgivningsarbejde er i Gang og fortsættes netop paa en saadan Maade, som der er opnaaet Enighed om her paa Rigsdagen, saa er det ikke tilstrækkeligt at komme med en Ønskeseddel om at fortsætte dette Arbejde, thi vi opnaa jo dog intet ved, at vi alle sammen, enten vi tilhøre det ene eller det andet Parti eller Regeringen, staa op med visse Mellemrum og ytre et levende Ønske om at faa fortsat en Lovgivning, med Hensyn til hvilken der aldeles ikke er Uenighed om, at den bør fortsættes, og om hvilken man positivt ved, at der er alt det Arbejde i Gang, der kan være i Gang for at faa den fortsat.

Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa Enkeltheder i dette Lovforslag, der har været drøftet tidligere meget indgaaende i dette Ting, og Lovforslagets betydelige Svagheder i teknisk Henseende ere jo ofte paaviste. Men jeg skal kun betone, at jeg tror, at for saa vidt Lovforslaget gaar ud paa at ændre Ting, der alt gælde i Kraft af Loven af 1898, bør man afvente den Revisionslov, som Regeringen agter at fremsætte for Rigsdagen, saa snart det Arbejde er endt, der i saa Henseende vil blive optaget ved Arbejderforsikringsraadet. Det er tidligere erkendt fra de allerfleste Sider i Rigsdagen, og jeg skulde huske meget fejl, hvis det ikke ogsaa er blevet erkendt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at det vilde være det ene naturlige, at Regeringen tog dette Arbejde i sin Haand